ποῖοι δὲν ἐξεπλήρωσαν τὴν θητείαν των, ἕνεκεν ἀναστολῶν λόγῳ σπουδῶν ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν. Οὗτοι ζητοῦν ἤδη νὰ κληθοῦν πρὸς κατάταξιν ὡς ἐκλιψάντων τῶν λόγων, δι' οὓς ἔλαβον τὰς ἀναστολάς, ἐπιδιώκουν δὲ ὅπως τὸ ταχύτερον ἐκπληρώσουν τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις ἵνα μὴ καθυστεροῦν χρονικῶς, δοθέντος ὅτι προσεγγίζουν τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Εἶνε ὅθεν ἀναγκαῖον ὅπως τὸ ΓΕΣ ἐπιληφθῇ τῆς ρυθμίσεως τοῦ αἰτήματός των.

*

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟΝ

Αἱ συστάσεις τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας, διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν ἐπέκτασιν τοῦ πρασίνου, πρέπει νὰ εὕρουν μεγίστην κατανόησιν, ἰδίως ἀπὸ τὰς κοινοτικὰς ἀρχάς, δεδομένου ὅτι ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐμφυτεύσεως δένδρων, ἀποφέρει πρωτίστως εὐεργετήματα εἰς τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου. Διότι τὰ δένδρα εἶναι πολύτιμοι σύμμαχοι τοῦ ἀνθρώπου, δοθέντος ὅτι, πλὴν τῶν ἄλλων πολλαπλῶν ὠφελημάτων των, διὰ μέντων ριζῶν συγκρατοῦν τὰ ἐδάφη ἐκ τῆς διαβρώσεως, διὰ δὲ τῶν κορμῶν των, παρεμποδίζουν τὴν δημιουργίαν ὁρμητικῶν χειμάρρων, οἱ ὁποῖοι προξενοῦν τόσας καταστροφάς.

*

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Τὸ αἴτημα τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅπως τὸ χορηγούμενον εἰς αὐτοὺς ἐπίδομα ἀκριβείας, ἀπαλλαγῇ τῶν κρατήσεων εἶναι δικαιότατον, δεδομένου ὅτι εἶναι τόσον γλίσχρον, ὥστε μετὰ τὰς κρατήσεις νὰ μὴ ἀπομένῃ ἐκ τούτου τίποτε. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἐκπληροῦται διττῶς, ὁ σκοπὸς τῆς χορηγήσεώς του, διότι τὸ μὲν Δημόσιον ὠφίσταται τὴν ἐπιβάρυνσιν, οἱ δὲ Δ.Υ. ἐξακολουθοῦν νὰ δυσπραγοῦν ἐκ τῆς ἐκμηδενίσεως τοῦ ἐπιδόματος. Ὠφελοῦνται μόνον τὰ ὑπὲρ τρίτων Ταμεῖα, τὰ ὁποῖα αὐξάνουν ἐκ τῶν κρατήσεων τοὺς πόρους των, χωρὶς νὰ προσφέρουν τίποτε ἐπὶ πλέον τῶν συνήθων χορηγήσεων εἰς τοὺς μετέχοντας τούτων.

*

ΠΕΡΙ ΠΕΤΕΙΝΩΝ

Ἡ «Ἀπογευματινή» τῶν Ἀθηνῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος «Ἀθηναϊκή» χαρακτηρίζει τὰς στήλας τῆς δευτέρας ὡς «ἀνακουφιστήριον». Ἐφ' ᾧ καὶ πολλοὶ ἀναγνῶσται ἐνεθυμήθησαν τὴν γνωστὴν λαϊκὴν παροιμίαν, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ περὶ πετεινῶν καὶ γαϊδάρων.

*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὸν καθηγητὴν κ. Κωνστ. Διαμαντῆν, ὅτι ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἀποσυμφόρησιν τῆς Πρωτευούσης ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων, νὰ ἱδρυθοῦν μικτὰ Πανεπιστήμια, ἤτοι περιλαμβάνοντα καὶ ἕδρας γεωπονίας καὶ κτηνιατρικῆς, εἰς τὰς Πάτρας καὶ τὰ Ἰωάννινα. Διότι αἱ δύο αὐταὶ πόλεις, δεσπόζουν κατ' ἐξοχὴν μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καὶ διότι τόσον ἡ ὑπαιθρος τῆς Πελοποννήσου, ὅσον καὶ τῆς Ἠπείρου στεροῦνται ἐπιστημόνων δεδέντος ὅτι ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποφοιτοῦν ἐκ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐγκαθίστανται ἀσκοῦντες τὴν ἐπιστήμην των εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ἀποφεύγοντες τὴν ὕπαιθρον. Ἐπὶ πλέον θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ἄτοπον, νὰ προσφεύγουν ὅσοι θέλουν νὰ σπουδάσουν, εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῶν γειτονικῶν χωρῶν ὡς π. χ. εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ Ἰταλίαν λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσακτέων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τοιαῦτα. Ἡ πρότασις ὅθεν τοῦ κ. Διαμαντῆ, πρέπει νὰ εὕρῃ ἄμεσον ἀπήχησιν, εἰς τοὺς χειριζομένους τὸ θέμα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

*

ΕΡΓΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

Ἀπὸ τὸ κυκλοφοροῦν καθημερινῶς δελτίον ἐπαρχιακοῦ τύπου δύναταί τις νὰ διαπιστώσῃ εὐκόλως, ὅτι τόσον ἡ Κέρκυρα, ὅσον καὶ τὰ Ἰωάννινα καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος κινοῦν πάντα λίθον, χωρὶς οὐδὲ στιγμῆς ἀνάπαυλαν, ἵνα τὸ φέρρυ — μπὼτ Ἰταλίας Ἑλλάδος δρομολογηθῇ εἰς τὴν γραμμὴν Βρινδησίου — Κερκύρας καὶ ὄχι Βρινδησίου—Πατρῶν. Ἀναγράφομεν τὰ ἀνωτέρω διὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὅτι μὲ λόγια καὶ ψηφίσματα καὶ μάλιστα ἅπαξ δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ ὁδηγήσουν εἰς αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ τόσον ζωτικοῦ διὰ τὴν πόλιν μας αὐτοῦ ζητήματος.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μικρά νέα

Ἐξ ἐφόδου, ὁσάκις ἐπικρατεῖ ἡλιακάδα, καταλαμβάνονται οἱ καρέκλες καὶ τὰ παγκάκια τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων.

—Ἀπὸ τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀπὸ τὸ κρῦο καὶ ἀναζητοῦντας τὴν ἐξ οὐρανοῦ θαλπωρὴν συμπολίτας.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ δασάκι, μὲ τὴν ἐξαίρεσιν φυσικὰ ὅτι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν παγκάκια, πλὴν ἑνὸς ἢ δύο.

=Εἰς πυρετώδη κίνησιν εὑρίσκονται αὐτὲς τὶς ἡμέρες οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τῆς Νομαρχίας.

—Σάκκοι καὶ κιβώτια, ποὺ θὰ δεχθοῦν τὴν ἐντὸς φακέλλων λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς, ἀγοράζονται, ἐπισκευάζονται καὶ προωθοῦνται εἰς πόλεις καὶ χωριά.

—Ἐκ παραλλήλου, ἐγκύκλιοι ἐπὶ ἐγκυκλίων συντάσσονται ἐκ μέρους τῶν ἐντεταλμένων ἀρχῶν καὶ ἀποστέλλονται εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας διὰ τῶν ὁποίων καὶ καθορίζεται μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας της ἡ διαδικασία τῆς ψηφοφορίας κλπ.

=Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κερκύρας, πολλαὶ ἐπαύλεις καὶ δωμάτια εἰς οἰκίας ἔχουν ἤδη ἐνοικιασθῆ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ γειτονικὰ πρὸς αὐτὴν χωριὰ διὰ τὸ θέρος.

—Ὡς γράφουν αἱ τοπικαὶ ἐφημερίδες, τὸ γεγονὸς καὶ μόνον ὅτι θὰ παραθερίσῃ εἰς τὴν γραφικὴν νῆσον ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ αὐξηθῆ τὰ μέγιστα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξάλλων πόλεων παραθεριστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφέτος θὰ προτιμήσουν τὴν Κέρκυραν.

—Ἐκ παραλλήλου προβλέπεται ὅτι μεγάλη κίνησις ξένων παραθεριστῶν θὰ παρατηρηθῆ ἐφέτος εἰς τοῦ Λαμπίρι.

—Ἐξ αὐτῶν οἱ περισσότεροι, ὡς προβλέπεται, θὰ εἶναι καὶ πάλιν Γάλλοι, τῆς «Μεσογειακῆς Λέσχης».

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΤΟΓΙΑ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

"Κ. ΤΟΓΙΑΣ"

Τρίτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Δηξούριον, Ἀργοστόλιον.

Τρίτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πέμπτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Δηξούριον, Ἀργοστόλιον.

Πέμπτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον. Ἅγιον Κήρυκον (Ραδιοῦχα λουτρὰ), Βαθύ, Καρλόβασι. Πρακτορεῖον: **Κ. Λαγωγιάννη**

Ὄθωνος—Ἀμαλίας 52

Τηλεφ. 36—88

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν, τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν προκειται νὰ λάβῃ κατ' αὐτὰς ἀπόφασιν διὰ τὴν μονιμοποίησιν τῶν Ταχυδρομικῶν διανομέων βάσει τοῦ τελευταίου Νόμου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΡΑΤ. ΑΓΟΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (Διεύθυνσις Κρατικῶν Ἀγορῶν) ἀνακοινοῖ ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 101436)202)7)1)56 ἀποφάσεως, ὁ διαγωνισμὸς τῆς 3)1)56 περὶ προμηθείας 10.000 (δέκα χιλιάδων) Μ. Τ. «ΣΚΛΗΡΟΥ ΣΙΤΟΥ» ἐπαναλαμβάνεται τὴν 31)1)1956 ἡμέραν ΤΡΙΤΗΝ καὶ ὥραν 13ην ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 27092)31868)8)12)1955 διακηρύξεως καὶ μὲ φόρτωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ὅροι καὶ προδιαγραφαὶ παρέχονται ἐκ τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου (ὁδὸς Καποδιστρίου) καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἀθῆναι τῇ 7 Ἰανουαρίου 1956

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΤΕΦ. ΝΑΤΣΙΝΑΣ

ΣΗΜΑΙΕΣ

Οἰκιῶν, Θαλάσσης

Σχολικαὶ Λάβαρα Σωματείων

Λάβαρα Δημοτ. Δημαρχιακοῦ

καὶ ὅτι ἀφορᾶ τὴν σημαίαν

Ζητήσατε μας προϋπολογισμόν. Θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν τάχιστα μὲ τὰς λογικωτέρας τιμάς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ὁ ἐκλεκτὸς Μαέστρος τῆς Λυρικῆς κ. Δημήτριος Μιχαηλίδης ποὺ διήυθυνε μὲ θαυμαστὴν δεξιοτεχνίαν τὰς παραστάσεις τῆς ἀθάνατης ὀπερέττας τοῦ Σακελλαρίδη «Βαφτιστικός»

Ἡ κ. Βλαχοπούλου τὴν ὁποίαν κατιχειροκρότησε τὸ κοινὸν μας εἰς τὴν Βιολέττα τῆς «Τραβιάτας» τοῦ Βέρντι

Ὁ κ. Παπαχρῆστος ἕνα ἀπὸ τὰ βασικὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς μουσικῆς σκηνῆς μας ποὺ θὰ λάβῃ μέρος εἰς «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσῶν τοῦ στράους τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης

Ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ νέου

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

"Ἄτομα συναντᾶ κανεὶς πολλὰ καὶ παντοῦ. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀποτελοῦν τὶς κοινωνικὲς μάζες. Εἶναι ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος πολλὰ καλὰ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ, ἂν εὑρεθῇ ἕνας ἔντιμος κοινωνικὸς ἡγέτης, γιατὶ ὁ λαὸς παίρνει μᾶλλον τὴν θέσι τοῦ ἀκολούθου καὶ οὐραγοῦ.

Δὲν εἶναι ποτὲ ὁ δημιουργὸς ἐκεῖνος ποὺ ἀνοίγει καινούργιους δρόμους καὶ ποὺ προπορεύεται στὴ ζωή.

Ὁ νέος ὅμως δὲν θέλει νὰ ζήσῃ σὰν ἄτομον, ἀλλὰ σὰν προσωπικότης. Προσωπικότης ἠθικὴ καὶ τίμια, προσωπικότης, ποὺ θὰ συμβαλλῃ στὴν κοινωνικὴ ἀνύψωσι. Ἂν τὸ ἄτομο ζῇ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ὁ νέος—προσωπικότης,—κατορθώνει νὰ ἔχῃ πλήρη συνεργασία τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν του δεξιοτήτων καὶ ἔτσι πολλὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ἐπιτύχῃ ν' ἀνυψωθῇ σὲ προσωπικότητα «πρέπει ν' ἀποθάνῃ ὡς ἀτομικότης, γράφει ὁ μεγάλος Γερμανὸς παιδαγωγὸς Φαῖρτερ, ἔτσι θ' ἀναστηθῇ ἡ προσωπικότης». Προσωπικότης σημαίνει ἄνθρωπον ἀνώτερον ποὺ γνωρίζῃ νὰ καθυποτάσσῃ τὸ κατώτερον ἐγώ καὶ ν' ἀνασταίνεται ἔπειτα ὁ ἐξευγενισμένος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἀξιῶν. «Τὸ ὅλον μυστήριον εἰς τοῦτο ἔγκειται, γράφει ὁ Γκαῖτε, εἰς τὸ πῶς θ' ἀπαρνηθῶμεν τὴν ὕπαρξίν μας, διὰ νὰ ὑπάρξωμεν» Νὰ ὑπάρξωμεν σὰν καινοῦργοι ἄνθρωποι, σὰν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ζοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἀπαρνήθησαν τὸν ἑαυτό τους καὶ ζοῦν καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἰδοὺ μιὰ ἀληθινὴ προσωπικότης.

Καὶ γνωρίζεται ἡ προσωπικότης τοῦ νέου πρῶτα ἀπὸ τὶς σχετικὲς γνώσεις. Ἔχει ἀναπτύξει τὴν διάνοιά του ὥστε νὰ γνωρίζῃ τὸν κόσμον, νὰ ἔχῃ λύσῃ τὸ ἀνθρώπινο πρόβλημα. Γνωρίζει ἀσφαλῶς πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει. Ἔχει ἀναπτύξει τὴν κρίσι του καὶ δὲν βαδίζει ἄνευ διακρίσεως. Εἶναι ἕτοιμος ν' ἀναπτύξῃ πρωτοβουλία καὶ δημιουργικότητα σὲ ἔργα μικρὰ καὶ μεγάλα. Δὲν φυτοζωεῖ, ἀλλὰ δημιουργεῖ καὶ προάγεται.

Ὁ συναισθηματικὸς κόσμος του ἔχει ὑποταχθῆ στὸ αἴσθημα τῆς κοινωνικότητος. Βλέπει τὸν ἑαυτόν του σὰν ἕνα ζωντανὸ κοινωνικὸ κύτταρο! Εἶναι ἕνα κύτταρο ποὺ ἔχει βαθειὰ τὴ συναίσθησι, ὅτι ὀφείλει στὴ κοινωνία.

Γι' αὐτὸ δείχνει αἰσθήματα φιλαλληλίας, ἐξυπηρετικότητος, καὶ αὐτοθυσίας. Πολὺ τὸν ἀπασχολεῖ τὸ κοινὸ καλό, ἡ κοινωνικὴ πρόοδος. Σὰν ἕνας ἄγρυπνος ἐλεγκὴς τοῦ λέγει τί ἔκαμες σὺ γιὰ τὴν ἠθικὴ ἀνασυγκρότησι τῆς κοινωνίας;

Τὸ αἴσθημα τοῦ «ἑαυτουλισμοῦ» καθ' ἡμέρα καὶ τὸ καταπνίγει καὶ ἕνα αἴσθημα μιᾶς ἐκτεταμένης κοινωνικῆς ἀγάπης κυριαρχεῖ στὴ ψυχή του. Ἀγαπᾶ, θέλει ν' ἀγαπᾶ ὅλον τὸν κόσμο, νὰ τοῦ φέρεται σὰν ἀδελφός, σὰν συμπαραστάτης στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του. Νὰ γίνεται ὁ συνοδοιπόρος καὶ ὁ σύμμαχος τῶν ἀγώνων καὶ τῶν πόνων.

Ὁ νέος ὡς προσωπικότης, στὸ τομέα τῆς κοινωνικῆς του σχέσεως, ἐφαρμόζει ἕνα σύνθημα «χαίρει μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίει μετὰ κλαιόντων».

Εἶναι πρόθυμος νὰ θυσιάζῃ καὶ νὰ θυσιάζεται. Νὰ θυσιάζῃ τὸ κατώτερον ἐγώ του καὶ νὰ προσφέρῃ καθ' ἑξῆς τὸν ἑαυτόν του σὰν ὁλοκλήρωμα στὶς μεγάλες ἀξίες τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πίστεως.

Σωσίνεος

Καρδιογράφος

Νεωτάτου τύπου μηχανήματα ἠλεκτροκαρδιογραφίας, ἀπολύτου ἀκριβείας διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ

Μ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ

Κανακάρη 157

Περίεργες ἱστορίες

ΥΠΑΡΧΟΥΝ Ἢ ΟΧΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ; ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΑΠΟΡΙΑ

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ποὸ ἡμερῶν ἐδιάβασα εἰς ἐφημερίδα τῶν Πατρῶν μίαν εἴδησιν ἀπὸ μίαν πόλιν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρετο, ὅτι ἕνας πατέρας ἐνὼ ἐκάθητο εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν δωμάτιον τῆς οἰκίας του ἤκουσεν μίαν σπαρακτικὴν κραυγὴν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν δωμάτιον ὅπου ἐκοιμῶντο τὰ δύο μικρὰ κορίτσια του καὶ τρέξας ἀμέσως τὰ εὗρεν ἀναστατωμένα. Τὸ ἕν ἐξ αὐτῶν τοῦ εἶπεν ὅτι εἶδεν ἕναν ἐφιάλτην, δηλαδὴ φάντασμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐφοβοῦντο νὰ μείνουν εἰς τὸ ἴδιον δωμάτιον. Τότε ὁ πατὴρ των τὰ ἐπεῖρε καὶ ἐκατέβη εἰς τὸν κάτω ὄρροφον, ὁπότε ἠκούσθη ἕνας τρομερὸς κρότος καὶ ἡ σκεπὴ τοῦ ἄνω ὀρόφου, ὅπου ἦτο τὸ δωμάτιον ποῦ ἐκοιμῶντο πρὶν τὰ κοριτσάκια, ἔπεσε καὶ κατέρευσε ὅλο τὸ δωμάτιον.

Ἕνα παρόμοιον περιστατικὸν ἀναφέρει ὁ Σουηδὸς διορατικὸς Σφέντεμπεργκ. Ἕνας νέος, λέει, 20 ἐτῶν, ἐπρόκειτο τὴν ἐπομένην πρωΐαν νὰ πάῃ εἰς μίαν ἐκδρομὴν μὲ φίλους του μὲ μίαν ἰστιοφόρον λέμβον. Ἡ θεία του, ἥτις ἔμενεν εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, τὴν νύκτα, εἶδε εἰς τὸν ὕπνον της ἕνα γέροντα ὅστις τῆς εἶπεν νὰ μὴν ὑπάγῃ τὸ παιδί μὲ τὴν βάρκα διότι ἡ λέμβος θὰ βυθισθῇ καὶ θὰ πνιγοῦν ὅλοι. Τρεῖς φορὲς εἶδε τὸ ἴδιον ὄνειρον καὶ ἐφώναξε τὸν ἀνεψιόν της καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴ πάῃ εἰς τὴν ἐκδρομὴν αὐτήν. Κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς της οὗτος ἀπεφάσισε πράγματι νὰ μὴν πάῃ. Φανταστεῖτε τὴν ἔκπληξιν τῆς οἰκογενείας ὅταν τὴν ἐπομένην διάβασε στὶς ἐφημερίδες ὅτι ἡ λέμβος ὑπῆ ἐβυθίσθη αὐτανδρος καὶ ὅλοι εἶχον πνιγῆ.

Ἐτσι συστήματα ἀναφέρει ὁ Ἀμερικανὸς Ντέϊλ Ὄουεν εἰς τὸ βιβλίον του πεὶ ἐδημοσίευσε τὸ 1880 εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τὸ ὁποῖον ἔκαμεν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰ ὅλον τὸν κόσμον ὑπὸ τὸν τίτλον (Σύνορα ἑνὸς ἄλλου κόσμου). Ὁ Ντέϊλ Ὄουεν ἦτο πολὺ πλούσιος καὶ διετέλεσε πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας τὸ 1850. Ἕνα βράδυ ἦτο προσκεκλημένος εἰς ἕνα σπίτι ὅπου ἦσαν καὶ μερικοὶ ἐπιστήμονες ποὺ ἔκαμναν πειράματα μὲ τὸ τραπεζάκι, τὸ ὁποῖον ἐκτυποῦσε μὲ τὸ ἕνα πόδι του καὶ ἔδιδεν ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις, μερικὲς δὲ φορὲς τὸ τραπεζάκι αἰωρεῖτο μισὸ μέτρο ψηλὰ ἀπὸ τὸ πάτωμα. Ματαίως οἱ ἐπιστήμονες καὶ ὁ Ὄουεν προσπαθοῦσαν ν' ἀνακαλύψουν τέχνασμα ἢ ἀπάτην, τόσην δὲ ἐντύπωσιν ἔκαμεν σὺ ὁ εἰς τὸν Ντέϊελ, ὥστε ἐδήλωσεν: Ἀπὸ αὔριον παραιτοῦμαι τῆς θέσεώς μου ὡς προξένου καὶ θ' ἀσχοληθῶ ν' ἀνακαλύψω ἂν τὰ φαντάσματα καὶ τὰ ἄλλα φαινόμενα εἶναι φαντασικά, ἀπάτες ἢ πραγματικά, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ ζωτικώτερον ζήτημα τοῦ ἀνθρώπου.

Τριάντα ἔτη ἔτρεξεν, ἐταξίδευσε καὶ ἐκοπίασε μὴ φεισθεὶς χρημάτων καὶ χρόνου, εἰς ὅλας τὰς ἠπείρους. Ὁ Ντέϊλ ἔτρεχεν ἀμέσως, σὰν τὸν κ. Τανάγραν, ὅπου ἐμάθαινε ὅτι ἐλάμβανον χώραν ψυχικὰ φαινόμενα, ἔπειτα δὲ ἀπὸ 30 ἔτη, τὸ 1880, ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον βιβλίον του «Σύνορα ἑνὸς ἄλλου κόσμου» ἐ 400 σελίδων: Μεταξὺ τῶν πολλῶν περιπτώσεων, γράφει διὰ μίαν Ἀγγλίδα, ἥ τ ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν Αὕτη ἐνὼ ἔμενε μὲ τὴν ἐνήλικον κόρην της εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον τῆς Φλωρεντίας εἰςτὸν ὑπνο τὸ μίαν νύχτα εἶδεἔνα καλόγερο Καπουτσῖνον νὰ τῆς λέγῃ μ γρήγορα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον». Ἐξύπνησεν ἡ γυναίκα ἀλλὰ δὲν ἔδωσε σημασίαν εἰς τὸ ὄνειρον αὐτὸ καὶ ξανακοιμήθηκε, εἶδεν ὅμως πάλιν τὸν Κ ποστσῖνον ὅστις τῆς εἶπε τὰ ἴδια λόγια. Διὰ τρίτην φορὰν ἐκείνην τὴν νύκτα εἶδε τὸ ἴδιο ὄνειρον. Ὅταν ἐξημέρωσεν ἐτ τύθησαν καὶ διέταξαν νὰ κ τὰς ἀποσκευάς των εἰς ἄλλο ξενοδοχεῖον ἐκεῖ πλησίον. Φ τασθῆτε τὴν ἔκπληξίν των ὅτ ἤκουσαν ἕνα μεγάλον κρότ καὶ εἶδον τὸ ξενοδοχεῖον πτ μενον πρότερον νὰ καταρρ ἐκ θεμελίων.

Δὲν πᾶνε πολλὰ χρόνια πο ἕνος Πατρινὸς φωτογράφ χεν ἀνακοινώσ, ὅτι ἐνὼ ἤτ ἀπησχολημένος εἰς τὸ ἀνωγ φωτογραφεῖόν του ἐπὶ τῆς λεω φόρου Καλαβρύτων καὶ ὁ υἱό του ἦτο κάτω εἰς τὸ πεζοδρόμιον μὲ τὴν πλάτην του ἀκουμπησμένην ἐπὶ τοῦ τοίχου ὅ σθάνθη μίαν ἐπίμονον δίαν φωνάξῃ τὸν υἱόν του καὶ ἀνοίξας τὸ παράθυρον τὸν ἐκάλεσε ἐπιτακτικότατα νὰ ἔλθῃ ἀμέσ ἐπάνω ἂν καὶ δὲν τὸν ἐχρ ζετο. Ὅτε ὁ νέος ἀνέβ κλίμακα τῆς οἰκίας ἠκούσθ νας δυνατὸς κρότος καὶ ἔπε ἀπὸ τὴν σκεπὴν ἕνα μέρος τ τοίχου ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ποὺ πρὸ ὀλίγου ἵστατο ὁ υἱός του καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐφονεύετ

Καὶ ἀναφέρει ὁ Ντέϊλ καὶ ἄλλα τοιοῦτα περιστατικά, καταφέρεται δὲ ἐναντίον τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ ὅτι σπείρει σατανικὸν πνεῦμα ἀθεΐσμοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν νέων. Ὁ Γερμανὸς αὐτὸς καθηγητὴς ἠσθένησε βαρέως καὶ ἐνὼ εὑρίσκετο εἰς τὰ τελευταῖα του, προσῆλθον πολλοὶ τῶν μαθητῶν του ἵνα ἀκούσουν τοὺς τελευταίους αὐτοῦ λόγους. Οὗτος ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνασηκωθεὶς ἐπὶ τῆς κλίνης του ἐφώναξεν: «Ὑπάρχει ἄλλος ἄφαντος καὶ καλύτερος κόσμος» καὶ ἐξέπνευσεν. Τὸ ἴδιον εἶπε καὶ ὁ ἀρχαῖος σοφὸς Σωκράτης ὀλίγον πρὶν πίῃ τὸ κώνειον «Πηγαίνω εἰς ἄλλον καλύτερον κόσμον ἀπὸ αὐτόν». Καὶ διερωτῶμαι καὶ λέγω ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς ἥτις ἄγει ἡμᾶς εἰς ἕνα καλύτερον κόσμον, ὅπου δὲν ὑπάρχει πόνος ἢ θλῖψις ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Αὐτὸ τὸ ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς καὶ ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου. Ἡ καλωσύνη, ἡ ἀγαθότης, ἡ εὐσπλαχνία καὶ ὅλαι αἱ ἀρεταί, ἐνὼ ἀπεναντίας ἡ κακία, ἡ ζήλεια, ὁ θυμός, ἡ φιλαργυρία, ἡ ἐκδίκησις καὶ λοιπαὶ κακίαι μᾶς κρατοῦν πρόσγειον εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης.

ΤΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Καμπαρδίνες, Φορέματα, Κοστούμια

Γίνονται ὁλοκάθαρα μὲ τὸ στεγνὸ καθάρισμα ποὺ γίνεται στὸ καθαριστήριον

ΘΕΟΧΑΡΗ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315

ποὺ διαθέτει πρὸς τοῦτο εἰδικὰ μηχανήματα καὶ εἰδικοὺς τεχνίτας. ΤΗΛΕΦ. 36—59

Νέον Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΑΣ. Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου — ἀκτινοθεραπευτοῦ)

Ἀκτινοσκοπήσεις—Ἀκτινογραφίαι, Σεριογραφίαι, Τομογραφίαι, κ.λ.π.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ: Ὁδὸς Μαιζῶνος 52. Τηλέφ. 27—31

ΟΙΚΙΑ Ἁγίου Νικολάου 50—Τηλ. 36—66

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΤΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀριθ. τηλεφώνου 42—33

Δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του καθ' ἑκάστην

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 44 — ΠΑΤΡΑΙ

Πετρελαιομηχαναὶ ΔΗΖΕΛ

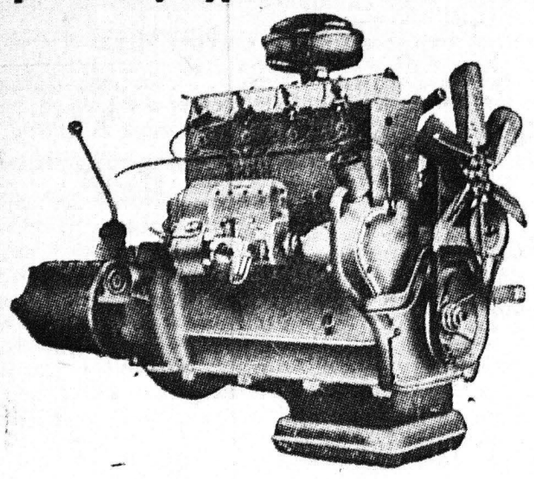

Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μαιζῶνος 89 — Τηλέφωνον 33 — 72 Πάτραι

Α)Π ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.

Τὸ θαλαμηγὸν

**«ΓΛΑΡΟ